Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 11. júna 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky na práce, dodanie tovaru a poskytnutie služieb – Smernica 2014/24/EÚ – Postup verejného obstarávania služieb – Architektonické a inžinierske služby – Článok 19 ods. 1 a článok 80 ods. 2 – Vnútroštátna právna úprava obmedzujúca možnosť účasti len hospodárskym subjektom zriadeným v určitej právnej forme“

Vo veci C-219/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Regionálny správny súd Lazio, Taliansko) zo 16. januára 2019 a doručený Súdnemu dvoru 11. marca 2019, ktorý súvisí s konaním:

Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

proti

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti,

Autorità nazionale anticorruzione (ANAC),

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory I. Jarukaitis, sudcovia E. Juhász (spravodajca) a M. Ilešič,

generálny advokát: P. Pikamäe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura, v zastúpení: A. Pontenani a I. Cecchi, avvocati,

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci C. Pluchino, avvocato dello Stato,

– Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara, P. Ondrůšek a L. Haasbeek, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: taliančina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu odôvodnenia 14, článku 19 ods. 1 a článku 80 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi jednak Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura (ďalej len „Parsec“) a jednak Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (Ministerstvo infraštruktúry a dopravy, Taliansko) a Autorità nazionale anticorruzione (ANAC) (Národný orgán pre boj proti korupcii, Taliansko) vo veci rozhodnutia, ktorým tento orgán zamietol žiadosť o zápis združenia Parsec do národného registra inžinierskych spoločností a osôb oprávnených poskytovať architektonické a inžinierske služby.

Právny rámec

Právo Únie

3 Podľa odôvodnenia 14 smernice 2014/24:

„Malo by sa spresniť, že pojem ‚hospodárske subjekty‘ by sa mal vykladať široko, aby zahŕňal všetky osoby a/alebo subjekty, ktoré ponúkajú uskutočnenie stavebných prác, dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb na trhu, a to bez ohľadu na právnu formu, ktorú si zvolili pre svoje fungovanie. Preto by sa pojem hospodársky subjekt mal vzťahovať na všetky firmy, pobočky, dcérske spoločnosti, verejné obchodné spoločnosti, družstevné spoločenstvá, spoločnosti s ručením obmedzeným, univerzity, či už verejné alebo súkromné, a iné formy subjektov, než sú fyzické osoby, a to za každých okolností bez ohľadu na to, či ide o ‚právnické osoby‘.“

4 Článok 2 tejto smernice, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, v odseku 1 uvádza:

„Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

…

10. ‚hospodársky subjekt‘ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba alebo verejný subjekt alebo skupina takýchto osôb a/alebo subjektov vrátane akéhokoľvek dočasného združenia podnikov, ktoré na trhu ponúkajú uskutočnenie stavebných prác a/alebo uskutočnenie stavby, dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb;

…“

5 Článok 19 uvedenej smernice, nazvaný „Hospodárske subjekty“, v odseku 1 stanovuje:

„Hospodárske subjekty, ktoré sú podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom sú zriadené, oprávnené poskytovať príslušnú službu, nesmú byť odmietnuté len z dôvodu, že podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom sa zákazka zadáva, by sa od nich vyžadovalo, aby boli buď fyzickou alebo právnickou osobou.

V prípade verejných zákaziek na poskytnutie služieb a verejných zákaziek na uskutočnenie stavebných prác, ako aj verejných zákaziek na dodanie tovaru, ktoré navyše zahŕňajú aj služby alebo montáž a inštaláciu, sa však od právnických osôb môže vyžadovať, aby v ponuke alebo v žiadosti o účasť uviedli mená a príslušnú odbornú kvalifikáciu pracovníkov, ktorí budú zodpovední za realizáciu príslušnej zákazky.“

6 Článok 80 tej istej smernice, nazvaný „Pravidlá organizovania súťaží návrhov a výberu účastníkov“, stanovuje:

„1. Pri organizovaní súťaží návrhov verejní obstarávatelia uplatňujú postupy, ktoré sú prispôsobené ustanoveniam hlavy I a tejto kapitoly.

2. Pripustenie účastníkov do súťaží návrhov nesmie byť obmedzené:

a) odkazom na územie alebo časť územia členského štátu;

b) tým, že podľa práva členského štátu, v ktorom sa súťaž organizuje, by sa od nich vyžadovalo, aby boli fyzickými alebo právnickými osobami.

3. Ak sú súťaže návrhov obmedzené len na určitý počet účastníkov, verejní obstarávatelia stanovia jasné a nediskriminačné podmienky účasti. Počet záujemcov vyzvaných na účasť v súťaži je v každom prípade dostatočný na zaistenie skutočnej hospodárskej súťaže.“

Talianske právo

7 Decreto legislativo n. 50 – Attuazione delle direttive 2014/23/EU, 2014/24/EU e 2014/25/EU sull’aggiudicazione dei contratti di concessione, sugli appalti pubblici e sulle procedure d’appalto degli enti erogatori nei settori dell’acqua, dell’energia, dei trasporti e dei servizi postali, nonché per il riordino della disciplina vigente in materia di contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture (legislatívny dekrét č. 50, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania smernice 2014/23/EÚ o udeľovaní koncesií, smernice 2014/24/EÚ o verejnom obstarávaní a smernice 2014/25/EÚ o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a reorganizácia platných právnych predpisov v oblasti uskutočnenia stavebných prác, poskytnutia služieb a dodania tovaru) z 18. apríla 2016 (riadna príloha GURI č. 91 z 19. apríla 2016), tvorí nový Codice dei contratti pubblici (Zákonník verejného obstarávania).

8 Kým článok 45 tohto zákonníka všeobecne definuje pojem hospodársky subjekt, ktorý sa môže zúčastniť na postupe verejného obstarávania, článok 46 uvedeného zákonníka stanovuje osobitný režim na poskytovanie architektonických a inžinierskych služieb. Podľa tohto ustanovenia:

„1. Na postupoch verejného obstarávania na inžinierske a architektonické služby sú oprávnení zúčastniť sa:

a) poskytovatelia inžinierskych a architektonických služieb: samostatní odborníci alebo združení v rámci združenia, spoločnosti medzi odborníkmi podľa písmena b), inžinierske spoločnosti podľa písmena c), konzorciá, Európske zoskupenia hospodárskych záujmov (EZHZ), dočasné združenia medzi vyššie uvedenými subjektmi, ktoré poskytujú verejným a súkromným objednávateľom pôsobiacim na trhu inžinierske a architektonické služby, ako i súvisiace technicko-administratívne činnosti, a štúdie ekonomickej a finančnej realizovateľnosti súvisiace s týmito činnosťami, vrátane opatrení týkajúcich sa reštaurovania a údržby hnuteľných vecí a zdobených povrchov architektonických diel, ako aj osoby, ktoré majú kvalifikáciu reštaurátora predmetov kultúrnej hodnoty v súlade s platnou právnou úpravou;

b) spoločnosti autorizovaných osôb: spoločnosti zriadené výlučne autorizovanými osobami, zapísanými do príslušných komôr podľa platných profesijných predpisov, vo forme osobných spoločností uvedených v kapitolách II, III a IV hlavy V knihy V Občianskeho zákonníka, ako aj vo forme družstiev uvedených v kapitole I hlavy VI knihy V Občianskeho zákonníka, ktoré poskytujú súkromným a verejným stavebníkom inžinierske a architektonické služby, ako sú štúdie uskutočniteľnosti, rešerše, poradenstvo, projektovanie alebo vedenie stavieb, hodnotenie technickej a ekonomickej realizovateľnosti alebo štúdie dopadov na životné prostredie;

c) inžinierske spoločnosti: kapitálové spoločnosti uvedené v kapitolách V, VI a VII hlavy V knihy V Občianskeho zákonníka alebo vo forme družstiev uvedených v kapitole I hlavy VI knihy V Občianskeho zákonníka, ktoré nespĺňajú podmienky na to, aby mohli byť kvalifikované ako spoločnosti založené autorizovanými osobami, a ktoré vykonávajú štúdie uskutočniteľnosti, rešerše, poradenstvo, projektovanie alebo vedenie stavieb, hodnotenie technickej a ekonomickej realizovateľnosti alebo štúdie uskutočniteľnosti, ako aj ďalšie činnosti súvisiace s výrobou tovaru spojeného s poskytovaním týchto služieb;

d) poskytovatelia architektonických a inžinierskych služieb identifikovaní CPV kódmi od 74200000-1 do 74276400-8 a od 74310000-5 do 74323100-0 a 74874000-6 usadení v iných členských štátov a zriadení v súlade s platnou právnou úpravou ich členského štátu;

e) dočasné združenia zriadené subjektmi uvedenými v písmenách a) až d);

f) stále zoskupenia založené medzi spoločnosťami, ktorých spoločníkmi sú autorizované osoby, a medzi inžinierskymi spoločnosťami, a to aj v zmiešanej forme, zložené z aspoň troch členov, ktorí pôsobia v odvetví inžinierskych a architektonických služieb.

2. Na účely účasti na verejných obstarávaniach uvedených v odseku 1 môžu spoločnosti počas piatich rokov od svojho zriadenia doložiť, že boli dodržané hospodársko-finančné a technicko-organizačné podmienky vyžadované v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, vrátane podmienok týkajúcich sa spoločníkov spoločnosti, ak je táto spoločnosť zriadená vo forme osobnej spoločnosti alebo družstva, a podmienok týkajúcich sa technických riaditeľov alebo autorizovaných osôb zamestnaných spoločnosťou na dobu neurčitú, pokiaľ je táto spoločnosť zriadená vo forme kapitálovej spoločnosti.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 Parsec je nadácia, nezisková organizácia zriadená podľa talianskeho Občianskeho zákonníka.

10 Má svoje sídlo v Prate (Taliansko) a svoju činnosť vykonáva, ako vyplýva z jej štatútu, najmä v oblasti štúdia prírodných katastrof, predpovedania a prevencie rizikových podmienok, plánovania, riadenia a monitorovania životného prostredia a územia, ako aj civilnej a environmentálnej ochrany. V rámci svojej štruktúry vytvorila seizmologické „observatórium“, ktoré ustálene spolupracuje s Istituto nazionale di geofisica e vulcanologia (Národný ústav geofyziky a vulkanológie, Taliansko). Parsec spravuje prostredníctvom tohto observatória sieť meracích staníc na meranie seizmickej činnosti, spolupracuje s univerzitami a výskumnými organizáciami, poskytuje služby v oblasti riadenia seizmického rizika, civilnej ochrany a územného plánovania pre viaceré obce a územné celky. Všetky tieto činnosti vykonáva zapojením vysokokvalifikovaných pracovníkov v dotknutej oblasti.

11 Na účely zúčastnenia sa na verejnom obstarávaní na zadanie služby klasifikácie územia na základe seizmického rizika, Parsec požiadala ANAC o zápis do národného registra subjektov oprávnených na poskytovanie architektonických a inžinierskych služieb, ktorý vedie tento orgán. Keďže však Parsec nepatrí do ani jednej z kategórií hospodárskych subjektov uvedených v článku 46 ods. 1 Zákonníka

verejného obstarávania, ANAC rozhodol o zamietnutí žiadosti o zápis, proti ktorému Parsec podala žalobu na vnútroštátny súd, t. j. Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Regionálny správny súd Lazio, Taliansko).

12 Ministerstvo infraštruktúry a dopravy, ako aj ANAC v prvom rade tvrdili pred týmto súdom, že nezapísanie Parsec do registra hospodárskych subjektov uvedených v článku 46 Zákonníka verejného obstarávania, ktorý vedie ANAC, nebráni tomu, aby sa táto nadácia zúčastnila na verejných obstarávaniach na zadanie dotknutých služieb.

13 Vnútroštátny súd v prvom rade uvádza, že služby, o ktoré ide v konaní, v ktorom rozhoduje, teda služby seizmológie a klasifikácie územia podľa seizmického rizika, spadajú do kategórie architektonických a inžinierskych služieb uvedených v Zákonníku o verejnom obstarávaní. Na účely poskytovania uvedených služieb však článok 46 tohto zákonníka povoľuje účasť na verejných obstarávaniach len určitým kategóriám subjektov, medzi ktorými sa nenachádzajú neziskové subjekty, akým je Parsec. Je to tak preto, že keďže tieto subjekty, ktoré chcú predložiť ponuku, nemajú možnosť zapísať sa do registra, ktorý vedie ANAC, verejný obstarávateľ nemá možnosť preveriť ich odbornú kvalifikáciu.

14 V druhom rade sa vnútroštátny súd domnieva, že toto osobitné pravidlo, ktoré obmedzuje rozsah pojmu „hospodársky subjekt“ uvedený v článku 45 Zákonníka verejného obstarávania, možno odôvodniť vysokou odbornosťou, ktorá sa vyžaduje od uchádzačov, aby bola zaručená kvalita služieb, ktoré budú musieť poskytovať, a „domnienkou“, podľa ktorej pri osobách, ktoré tieto služby poskytujú nepretržite, v rámci výkonu povolania a za odplatu, bude o to pravdepodobnejšie, že svoju činnosť budú vykonávať bez prerušenia a ďalej sa odborne vzdelávať.

15 Po tretie vnútroštátny súd odkazuje na rozsudok z 23. decembra 2009, CoNISMa (C-305/08, EU:C:2009:807), ktorým Súdny dvor vyhlásil za nezlučiteľnú s právom Únie taliansku právnu úpravu brániacu subjektom, ktorých hlavným cieľom nie je dosiahnutie zisku, v účasti na postupoch verejného obstarávania, napriek tomu, že tieto subjekty boli oprávnené poskytovať služby, ktorých sa dotknutá zákazka týkala. Podľa vnútroštátneho súdu, hoci taliansky zákonodarca prebral do článku 45 Zákonníka verejného obstarávania, ktorý všeobecne definuje pojem „hospodársky subjekt“, širokú definíciu tohto pojmu, ktorú zakotvil Súdny dvor v tomto rozsudku, prijatím článku 46 tohto zákonníka zvolil zužujúcejšiu definíciu pre architektonické a inžinierske služby.

16 Vzhľadom na všeobecnú povahu záverov vyplývajúcich z uvedeného rozsudku sa vnútroštátny súd pýta, či právo Únie ponecháva napriek tomu členským štátom možnosť prijať zužujúcejšiu definíciu s ohľadom na služby, ktoré sú predmetom sporu vo veci samej. V tejto súvislosti poznamenáva, že sa zdá, že zo znenia článku 19 ods. 1 a článku 80 ods. 2 smernice 2014/24 vyplýva, hoci len implicitne, že umožňujú členskému štátu obmedziť účasť na postupe verejného obstarávania iba fyzickým osobám alebo určitým právnickým osobám. Okrem toho spresňuje, že hospodárske subjekty usadené v inom členskom štáte nie sú dotknuté zužujúcou definíciou, ktorú stanovuje článok 46 Zákonníka verejného obstarávania, keďže vo vzťahu k nim sa uplatňuje všeobecné pravidlo uvedené v článku 45 ods. 1 tohto zákonníka, ktoré v súlade s ustanoveniami článku 80 ods. 2 smernice 2014/24 umožňuje uvedeným subjektom zúčastniť sa na postupe verejného obstarávania na základe právnej úpravy členského štátu, v ktorom sú usadené.

17 Za týchto okolností Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Regionálny správny súd Lazio) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Odporuje odôvodnenie 14 v spojení s článkami 19 ods. 1 a 80 ods. 2 smernice 2014/24 takému ustanoveniu vnútroštátneho práva, aké je uvedené v článku 46 [Zákonníka verejného obstarávania], ktorým Talianska republika prebrala do svojho vnútroštátneho právneho poriadku smernice 2014/23, 2014/24 a 2014/25, ktoré umožňuje iba hospodárskym subjektom zriadeným v právnych formách

uvedených v tomto istom článku zúčastniť sa na verejnom obstarávaní na zadanie ‚architektonických a inžinierskych služieb', čo má za účinok vylúčenie hospodárskych subjektov poskytujúcich tieto služby v inej právnej forme z účasti na týchto verejných obstarávaniach?"

O prejudiciálnej otázke

18 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 19 ods. 1 a článok 80 ods. 2 smernice 2014/24 v spojení s odôvodnením 14 tejto smernice majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá vylučuje možnosť neziskových organizácií zúčastniť sa na postupe verejného obstarávania na inžinierske a architektonické služby, hoci podľa vnútroštátneho práva sú tieto subjekty oprávnené poskytovať služby, ktorých sa dotknutá zákazka týka.

19 Na úvod treba uviesť, že z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa vnútroštátnej právnej úpravy uplatniteľnej na konanie vo veci samej nadácia, akou je Parsec, ktorá výkonom svojej činnosti nesleduje dosiahnutie zisku, nie je oprávnená sa zúčastniť na postupe verejného obstarávania na inžinierske a architektonické služby, hoci tento subjekt je podľa vnútroštátneho práva oprávnený poskytovať služby, ktorých sa dotknutá zákazka týka.

20 Súdny dvor už v bodoch 47 až 49 rozsudku z 23. decembra 2009, CoNISMa (C-305/08, EU:C:2009:807), v súvislosti s vnútroštátnou právnou úpravou, ktorou bola smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132) prebratá do vnútroštátneho právneho poriadku, už rozhodol, že členské štáty môžu oprávniť niektoré skupiny hospodárskych subjektov na poskytovanie určitých služieb a že môžu najmä povoliť alebo nepovoliť subjektom, ktorých cieľom nie je dosahovanie zisku a ich hlavným zameraním je podporovať rozvoj vzdelania a výskumu, pôsobiť na trhu podľa toho, či dotknutá činnosť je alebo nie je zlučiteľná s cieľmi, na ktoré boli založené a ktoré vyplývajú z ich štatútu. Pokiaľ sú tieto subjekty oprávnené poskytovať niektoré služby na trhu, členské štáty im nemôžu brániť v účasti na postupoch verejného obstarávania, ktoré sa týkajú poskytovania takýchto služieb.

21 Táto judikatúra Súdneho dvora bola potvrdená tak v súvislosti s touto smernicou (rozsudky z 19. decembra 2012, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce a i., C-159/11, EU:C:2012:817, bod 27, a zo 6. októbra 2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 35), ako aj pokiaľ ide o smernicu, ktorá bola ňou nahradená, a to smernicou Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb (Ú. v. ES L 209, 1992, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 322) (rozsudok z 18. decembra 2014, Data Medical Service, C-568/13, EU:C:2014:2466, bod 36).

22 Uvedená judikatúra Súdneho dvora nestratila nič zo svojej relevantnosti po nadobudnutí účinnosti smernice 2014/24, ktorá zrušila a nahradila smernicu 2004/18. Okrem toho, že pojem „hospodársky subjekt", ktorý bol uvedený v článku 1 ods. 8 smernice 2004/18, bol bez podstatnej zmeny prevzatý do článku 2 ods. 1 bodu 10 smernice 2014/24, odôvodnenie 14 smernice 2014/24 už teraz výslovne uvádza, že pojem „hospodársky subjekt" sa má vykladať „široko", v tom zmysle, aby zahŕňal všetky osoby alebo subjekty pôsobiace na trhu „bez ohľadu na právnu formu, ktorú si zvolili pre svoje fungovanie". Rovnako článok 19 ods. 1 tejto smernice, ako aj jej článok 80 ods. 2 výslovne stanovujú, že pripustenie hospodárskeho subjektu nemôže byť zamietnuté len preto, že podľa vnútroštátneho práva povinný musí byť buď fyzickou alebo právnickou osobou.

23 Z toho vyplýva, že v súlade s judikatúrou Súdneho dvora pripomenutou v bodoch 20 a 21 tohto rozsudku vnútroštátne právo nemôže brániť nadácii, ktorá je neziskovou organizáciou a je oprávnená poskytovať niektoré služby na vnútroštátnom trhu, v účasti na postupoch verejného obstarávania, ktoré sa týkajú poskytovania takýchto služieb.

24 Tento výklad nemožno spochybniť dôvodom, ktorý uviedol vnútroštátny súd v návrhu na začatie prejudiciálneho konania a ktorý talianska vláda zopakovala vo svojich písomných pripomienkach, že zužujúca definícia pojmu „hospodársky subjekt“ nachádzajúceho sa v článku 46 Zákonníka verejného obstarávania v kontexte služieb súvisiacich s architektonickou a inžinierskou činnosťou je odôvodnená vysokou odbornosťou potrebnou na zaručenie kvality takýchto služieb, ako aj údajnou domnienkou, podľa ktorej pri osobách, ktoré tieto služby poskytujú nepretržite, v rámci výkonu povolania a za odplatu, bude o to pravdepodobnejšie, že svoju činnosť budú vykonávať bez prerušenia a ďalej sa odborne vzdelávať.

25 V prvom rade, ako uviedla Európska komisia, táto vláda nepreukázala existenciu nijakej osobitnej súvislosti medzi jednak úrovňou odbornosti, ktorá sa vynakladá v rámci poskytovania služby, a následne kvalitou poskytovanej služby a jednak právnou formou, v akej je hospodársky subjekt poskytujúci túto službu zriadený.

26 V druhom rade, pokiaľ ide o „domnienku“, podľa ktorej pri osobách poskytujúcich architektonické a inžinierske služby v rámci výkonu povolania a za odplatu bude o to pravdepodobnejšie, že budú vykonávať svoju činnosť bez prerušenia a ďalej sa odborne vzdelávať, stačí uviesť, že na takúto domnienku sa nemožno v práve Únie odvolávať, keďže je nezlučiteľná s judikatúrou Súdneho dvora uvedenou v bode 20 tohto rozsudku, z ktorej vyplýva, že ak je subjekt oprávnený podľa vnútroštátneho práva poskytovať inžinierske a architektonické služby v dotknutom členskom štáte na trhu, nemôže sa mu odmietnuť právo zúčastniť sa na postupe verejného obstarávania, ktorý sa týka poskytovania takýchto služieb.

27 Napokon treba dodať, že normotvorca Únie si bol vedomý významu vysokého stupňa odbornosti, ktorý musia preukázať záujemcovia a uchádzači v oblasti verejných zákaziek na poskytnutie služieb a verejných zákaziek na uskutočnenie stavebných prác, ako aj niektorých verejných zákaziek na dodanie tovaru. Na tento účel stanovil v článku 19 ods. 1 smernice 2014/24 možnosť od právnických osôb vyžadovať, aby v ponukách alebo v žiadostiach o účasť uviedli mená a príslušnú odbornú kvalifikáciu pracovníkov, ktorí budú zodpovední za realizáciu príslušnej zákazky. Naopak, na uvedený účel nebolo týmto normotvorcom stanovené žiadne rozdielne zaobchádzanie z dôvodu právnej formy, ktorú si takíto záujemcovia a uchádzači zvolili pre svoje fungovanie.

28 Na položenú otázku treba teda odpovedať tak, že článok 19 ods. 1 a článok 80 ods. 2 smernice 2014/24 v spojení s odôvodnením 14 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá vylučuje možnosť neziskových organizácií zúčastniť sa na postupe verejného obstarávania na inžinierske a architektonické služby, hoci tieto subjekty sú podľa vnútroštátneho práva oprávnené poskytovať služby, ktorých sa dotknutá zákazka týka.

O trovách

29 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Článok 19 ods. 1 a článok 80 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES v spojení s odôvodnením 14 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej

úprave, ktorá vylučuje možnosť neziskových organizácií zúčastniť sa na postupe verejného obstarávania na inžinierske a architektonické služby, hoci tieto subjekty sú podľa vnútroštátneho práva oprávnené poskytovať služby, ktorých sa dotknutá zákazka týka.

Podpisy